

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA (ES) št. 562/2006 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. marca 2006

**o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja
(Zakonik o schengenskih mejah)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 62(1) in (2)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sprejemanje ukrepov v skladu s členom 62(1) Pogodbe, s katerimi se zagotavlja, da se osebe pri prehajanju notranjih meja ne kontrolirajo, predstavlja del cilja Unije, da uvede območje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb, kakor to določa člen 14 Pogodbe.
- (2) V skladu s členom 61 Pogodbe ustanovitev območja, v katerem se lahko osebe svobodno gibljejo, spremljajo tudi drugi ukrepi. Takšen ukrep je skupna politika prehajanja zunanjih meja, kakor je predvideno v členu 62(2) Pogodbe.
- (3) Sprejem skupnih ukrepov glede oseb, ki prehajajo notranje meje, in nadzor meje na zunanjih mejah odražata schengenski pravni red, vključen v okvir Evropske unije in zlasti ustrezne določbe Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladaми držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah ⁽²⁾ in Skupni priročnik ⁽³⁾.

(4) Kar zadeva nadzor meje na zunanjih mejah, je vzpostavitelj „skupnega telesa“ zakonodaje, zlasti prek konsolidacije in razvoja pravnega reda, eden od bistvenih elementov skupne politike upravljanja zunanjih meja, kakor določa Sporočilo Komisije z dne 7. maja 2002 „Na poti k enotnemu upravljanju zunanjih meja držav članic Evropske unije“. Ta cilj je bil vključen v „Načrt za upravljanje zunanjih meja držav članic Evropske unije“, ki ga je Svet odobrila 13. junija 2002 ter 21. in 22. junija 2002 potrdil Evropski svet v Seville in 19. ter 20. junija 2003 Evropski svet v Solunu.

(5) Opredelitev skupnih pravil glede gibanja oseb prek meja ne povzroča dvoma in ne posega v pravico prostega gibanja, ki jo imajo državljani Unije in člani njihovih družin ter državljani tretjih držav in člani njihovih družin, ki imajo na podlagi sporazumov med Skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in temi tretjimi državami na drugi strani pravico do prostega gibanja, ki je enakovredna pravici državljanov Unije.

(6) Nadzor meje ni samo v interesu države članice, na katere zunanjih mejah se opravlja, temveč tudi v interesu vseh držav članic, ki so odpravile nadzor meje na svojih notranjih mejah. Nadzor meje bi moral pomagati v boju proti nezakonitemu priseljevanju in trgovini z ljudmi in preprečiti katero koli grožnjo notranji varnosti, javnemu redu, javnemu zdravju in mednarodnim odnosom držav članic.

(7) Mejne kontrole se izvajajo na način, pri katerem se v celoti spoštuje človeško dostojanstvo. Nadzor meje se izvaja na strokoven in spoštljiv način ter sorazmerno s cilji, ki se zasledujejo.

⁽¹⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 23. junija 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 21. februarja 2006.

⁽²⁾ UL L 239, 22.9.2000, str. 19. Konvencija, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1160/2005 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 22.7.2005, str. 18).

⁽³⁾ UL C 313, 16.12.2002, str. 97. Skupni priročnik, kakor je bil nazadnje spremenjen z Uredbo Sveta (ES) št. 2133/2004 (UL L 369, 16.12.2004, str. 5).

(8) Nadzor meje ne zajema le kontrole oseb na mejnih prehodih in varovanja med temi mejnimi prehodi, temveč tudi analizo tveganj za notranjo varnost in analizo groženj, ki bi lahko vplivale na varnost zunanjih meja. Zato je nujno določiti pogoje, merila in podrobna pravila, ki urejajo kontrolo na mejnih prehodih in varovanje.

- (9) Da bi se izognili predolgim čakalnim dobam na mejnih prehodih, je treba zagotoviti delno opustitev mejne kontrole na zunanjih mejah v primeru izjemnih in nepredvidljivih okoliščin. Sistematično žigosanje listin državljanov tretjih držav ostaja obveza v primeru delne opustitve mejne kontrole. Žigosanje omogoča, da se z gotovostjo določi datum in kraj prehoda meje, ne pa tudi, da so bili v vseh primerih izvedeni vsi zahtevani ukrepi kontrole potnih listin.
- (10) Kjer okoliščine to dopuščajo, bi morale v vseh državah članicah na mejnih prehodih obstajati ločene steze, označene z enotnimi oznakami, da se zmanjšajo čakalne dobe oseb, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja. Na mednarodnih letališčih se zagotovijo ločene steze. Kadar se zdi primerno in če to dopuščajo lokalne okoliščine, države članice razmislijo o ureditvi ločenih stez na pomorskih in kopenskih mejnih prehodih.
- (11) Države članice zagotovijo, da postopki nadzora zunanjih meja ne predstavljajo prevelike ovire trgovini ter družbeni in kulturni izmenjavi na zunanjih mejah. V ta namen morajo razporediti ustrezno število osebja in sredstev.
- (12) Države članice morajo v skladu s svojo nacionalno zakonodajo imenovati nacionalno službo ali službe, odgovorne za naloge nadzora meje. Kadar je v državi članici pristojnih več služb, slednje med seboj tesno in stalno sodelujejo.
- (13) Operativno sodelovanje in pomoč med državami članicami v zvezi z nadzorom meje ureja in vodi „Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic“, ustanovljena z Uredbo (ES) št. 2007/2004 ⁽¹⁾.
- (14) Ta uredba ne posega v opravljanje kontrole v skladu s splošnimi pristojnostmi policije in varnostne osebne kontrole, povsem enake tisti, ki se izvaja pri notranjih letih, prav tako ne posega v možnosti držav članic, da izvajajo izredno kontrolo prtljage v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3925/91 z dne 19. decembra 1991 o odpravi nadzora in formalnosti za ročno in oddano prtljago na letih znotraj Skupnosti ter za prtljago, ki potuje po morju znotraj Skupnosti ⁽²⁾, kakor tudi ne posega v nacionalno zakonodajo o nošenju potnih ali osebnih listin ali v obveznost, da morajo osebe uradno obvestiti pristojne organe, da se nahajajo na območju določene države članice.
- (15) Države članice bi morale imeti tudi možnost, da začasno ponovno uvedejo nadzor na notranjih mejah v primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti. V ta namen se določijo pogoji in postopki, da se zagotovi izredna narava ukrepa in upoštevanje načela sorazmernosti. Obseg in trajanje kakršne koli začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah sta omejena na najmanjšo možno mero, ki je potrebna za odvrnitev te grožnje.
- (16) Ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah se na območju, kjer se osebe lahko prosto gibljejo, uporablja izjemoma. Nadzor meje ali formalnosti se ne izvajajo zgolj zaradi prehoda meje.
- (17) Zagotovi se postopek, ki Komisiji omogoča, da prilagodi nekatere podrobne in praktične predpise za nadzor meje. V teh primerih se uporabijo ukrepi, potrebni za izvajanje te uredbe v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾.
- (18) Zagotovi se postopek, ki državam članicam omogoča, da uradno obveščajo Komisijo o spremembah drugih podrobnih praktičnih predpisov za nadzor meje.
- (19) Ker cilja te uredbe, namreč uvedbe pravil, ki se uporabljajo pri prehajanju oseb čez meje, države članice ne morejo v zadovoljivi meri doseči same in se ga zato lahko bolje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg tega cilja.
- (20) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije. Uporabljala se bo v skladu z obveznostmi držav članic v zvezi z mednarodno zaščito in nevračanjem.
- (21) Z odstopanjem od člena 299 Pogodbe se ta uredba uporablja le za tista ozemlja Francije in Nizozemske, ki so v Evropi. Ne vpliva na posebne dogovore za Ceuto in Melillo, kakor je določeno v Sporazumu o pristopu Kraljevine Španije h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2007/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 349, 25.11.2004, str. 1).

⁽²⁾ UL L 374, 31.12.1991, str. 4. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽⁴⁾ UL L 239, 22.9.2000, str. 69.

(22) Danska v skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o ustanovitvi Evropske unije ter k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, ne sodeluje pri sprejemanju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se zanj ne uporablja. Ker ta uredba predstavlja nadaljnji razvoj schengenskega pravnega reda na podlagi dela III naslova IV Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, se Danska v skladu s členom 5 navedenega protokola v roku šestih mesecev po dnevu sprejetja te uredbe odloči, ali jo bo prenesla v svoj nacionalni pravni red ali ne.

(23) V zvezi z Islandijo in Norveško predstavlja ta uredba nadaljnji razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾, ki sodijo v področje točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽²⁾ o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo tega sporazuma.

(24) Treba se je dogovoriti o ureditvi, po kateri bodo predstavniki Islandije in Norveške lahko sodelovali v odborih, ki Komisiji pomagajo pri izvrševanju izvedbenih pooblastil. Tak dogovor je bil predviden v izmenjavi pism med Svetom Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o odborih, ki pomagajo Evropski komisiji pri izvrševanju njenih izvedbenih pooblastil ⁽³⁾ in so priložena zgoraj navedenemu sporazumu.

(25) V zvezi s Švico predstavlja ta uredba nadaljnji razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu sporazuma, podpisanega med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki sodijo v področje točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 4(1) sklepov Sveta 2004/849/ES ⁽⁴⁾ in 2004/860/ES ⁽⁵⁾.

(26) Treba se je dogovoriti o ureditvi, po kateri bodo predstavniki Švice lahko sodelovali v odborih, ki Komisiji pomagajo pri izvrševanju izvedbenih pooblastil. Tak

dogovor je bil predviden v izmenjavi pism med Skupnostjo in Švico, ki so priložena zgoraj navedenemu sporazumu.

(27) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, v katerem Združeno kraljestvo v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velik Britanij in Severn Irsk za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ⁽⁶⁾ ne sodeluje. Združeno kraljestvo zato ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zanj ni zavezujoča in se zanj ne uporablja.

(28) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, v katerem Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ⁽⁷⁾ ne sodeluje. Irska zato ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zanj ni zavezujoča in se zanj ne uporablja.

(29) V tej uredbi prvi stavek člena 1, člen 5(4)(a), naslov III in določbe naslova II ter priloge, ki se nanašajo na schengenski informacijski sistem (SIS), pomenijo nadgradnjo schengenskega pravnega reda ali so drugače z njim povezane v smislu člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in načela

Ta uredba določa, da se osebe pri prehajanju notranjih meja držav članic Evropske unije ne kontrolirajo.

Določa tudi pravila za izvajanje kontrole oseb pri prehajanju zunanjih meja držav članic Evropske unije.

Člen 2

Opredelitve pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „notranje meje“ pomenijo:

(a) skupne meje na kopnem, vključno z mejami na rekah in jezerih držav članic;

⁽¹⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽²⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

⁽³⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 53.

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2004/849/ES z dne 25. oktobra 2004 o podpisu v imenu Evropske unije in o začasni uporabi nekaterih določb Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 368, 15.12.2004, str. 26).

⁽⁵⁾ Sklep Sveta 2004/860/ES z dne 25. oktobra 2004 o podpisu v imenu Evropske unije in o začasni uporabi nekaterih določb Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 370, 17.12.2004, str. 78).

⁽⁶⁾ UL L 131, 1.6.2000, str. 43.

⁽⁷⁾ UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

- (b) letališča držav članic, namenjena notranjim letom;
- (c) morska, rečna in jezerska pristanišča držav članic, namenjena rednim trajektnim povezavam;
2. „zunanje meje“ pomenijo meje držav članic na kopnem, vključno z mejami na rekah in jezerih, meje na morju in letališčih, rečnih, morskih in jezerskih pristaniščih, pod pogojem, da ne gre za notranje meje;
3. „notranji let“ pomeni kateri koli let, izključno na ali iz ozemlja držav članic, brez pristajanja na ozemlju tretje države;
4. „redna trajektna povezava“ pomeni katero koli trajektno povezavo med istima dvema ali več pristanišči, ki se nahajajo na ozemljih držav članic, brez pristajanja na katerih koli pristaniščih izven ozemelj držav članic, in vključuje potniški prevoz ter prevoz vozil v skladu z objavljenim urnikom;
5. „osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja“, pomeni:
- (a) državljane Unije v smislu člena 17(1) Pogodbe in državljane tretjih držav, ki so družinski člani državljanov Unije in uveljavljajo svojo pravico do prostega gibanja, za katere se uporablja Direktiva 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov, da se prosto gibajo in prebivajo na ozemljih držav članic ⁽¹⁾;
- (b) državljane tretjih držav in njihove družinske člane ne glede na njihovo državljanstvo, ki imajo v skladu s pogodbami med Skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in temi tretjimi državami na drugi strani pravico do prostega gibanja, ki je enakovredna pravici državljanov Unije;
6. „državljan tretje države“ pomeni katero koli osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 17(1) Pogodbe in ni zajeta s točko 5 tega člena;
7. „oseba, za katero je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa“ pomeni katerega koli državljan tretje države, za katerega je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa v schengenskem informacijskem sistemu („SIS“) v skladu z in za namene člena 96 Schengenske konvencije;
8. „mejni prehod“ pomeni kateri koli mejni prehod, ki ga pristojni organi odobrijo za prehod zunanjih meja;
9. „nadzor meje“ pomeni dejavnost, ki se izvaja na meji v skladu z in za namene te uredbe zgolj kot odziv nameravanega ali dejanskega prehoda meje, ne glede na vse druge okoliščine, kot so mejna kontrola in varovanje meje;
10. „mejna kontrola“ pomeni kontrolo, opravljeno na mejnih prehodih, s katero se zagotovi, da se osebam, vključno z njihovimi vozili in predmeti v njihovi posesti, dovoli vstop na ali izstop iz ozemlja držav članic;
11. „varovanje meje“ pomeni varovanje meje med mejnimi prehodi in varovanje mejnih prehodov izven določenega delovnega časa, da se osebam prepreči izognitev mejni kontroli;
12. „kontrola v drugi vrsti“ pomeni nadaljnjo kontrolo, ki se lahko izvede na posebni lokaciji, stran od lokacije, kjer se kontrolirajo vse osebe (prva vrsta);
13. „mejni policist“ pomeni katerega koli javnega uslužbenca, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo dodeljen na mejni prehod ali ob mejo ali v neposredno bližino te meje, ki v skladu s to uredbo in nacionalno zakonodajo opravlja naloge nadzora na meji;
14. „prevoznik“ je katera koli fizična ali pravna oseba, ki se po ključno ukvarja s prevozom oseb;
15. „dovoljenje za prebivanje“ pomeni:
- (a) vsa dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo države članice v skladu z enotno obliko, določeno z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav ⁽²⁾;
- (b) vse druge listine, ki jih izda država članica državljanom tretjih držav, ki dovoljujejo bivanje ali ponovni vstop na njihovo ozemlje, z izjemo začasnih dovoljenj, izdanih v času, ko se preučuje prva prošnja za dovoljenje za prebivanje iz točke (a) ali prošnja za azil;
16. „potniška ladja za križarjenja“ pomeni ladjo, ki sledi določenemu načrtu potovanja v skladu s predhodno določenim programom, ki vključuje program turističnih dejavnosti v različnih pristaniščih in ki običajno ne sprejema novih potnikov, niti ne dovoli potnikom, da bi se med potovanjem izkrcali;
17. „navtični turizem“ pomeni uporabo rekreacijskih plovil za športne ali turistične namene;
18. „obalni ribolov“ pomeni ribolov, ki se izvaja s pomočjo ladij, ki se vsak dan ali v 36 urah vrnejo v pristanišče na območju države članice, ne da bi pristali v pristanišču, ki se nahaja v tretji državi;

⁽¹⁾ UL L 158, 30.4.2004, str. 77.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2002, str. 1.

19. „grožnja javnemu zdravju“ pomeni katero koli bolezen, ki lahko preraste v epidemijo, kakor je opredeljena v Mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, in druge nalezljive bolezni ali nalezljive parazitske bolezni, če so te predmet zaščitnih predpisov, ki se uporabljajo za državljane držav članic.

Člen 3

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za vse osebe, ki prehajajo notranje ali zunanje meje držav članic, brez poseganja v:

- (a) pravice oseb, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja;
- (b) pravice beguncev in oseb, ki zaprosijo za mednarodno zaščito, zlasti glede nevračanja.

NASLOV II

ZUNANJE MEJE

POGLAVJE I

Prehajanje zunanjih meja in pogoji za vstop

Člen 4

Prehod zunanjih meja

1. Zunanje meje se lahko prehajajo le na mejnih prehodih in med določenim delovnim časom. Na mejnih prehodih, ki niso odprti 24 ur na dan, se delovni čas jasno označi.

Države članice v skladu s členom 34 uradno obvestijo Komisijo o seznamu svojih mejnih prehodov.

2. Ne glede na odstavek 1 so lahko dovoljene naslednje izjeme od obveznosti prehoda zunanjih meja le na mejnih prehodih in med določenim delovnim časom:

- (a) v povezavi z navtičnim turizmom in obalnim ribolovom;
- (b) za pomorščake, ki se izkrcajo in se zadržujejo v območju пристanišča, kjer je pristala njihova ladja ali v sosednjih občinah;
- (c) za posameznike ali skupine oseb, kadar to narekujejo zahteve posebne vrste, pod pogojem, da posedujejo dovoljenja, ki jih zahteva nacionalna zakonodaja, in da to ni v nasprotju z interesi javnega reda in notranjo varnostjo držav članic;
- (d) za posameznike ali skupine oseb v primeru nepredvidljivih nujnih okoliščin.

3. Države članice ne glede na izjeme iz odstavka 2 ali njihove obveznosti mednarodne zaščite za nezakonit prehod zunanjih meja izven mejnih prehodov ali izven določenega delovnega časa uvedejo kazni v skladu s svojo nacionalno zakonodajo. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 5

Pogoji za vstop državljanov tretjih držav

1. Za bivanje, ki ni daljše od treh mesecev v obdobju šestih mesecev, veljajo za državljane tretjih držav naslednji pogoji za vstop:

- (a) posedovati morajo veljavno potno listino ali listine, ki jim dovoljujejo prehod meje;
- (b) posedovati morajo veljaven vizum, če se to zahteva v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve ⁽¹⁾, razen če imajo veljavno dovoljenje za prebivanje;
- (c) upravičujejo namen in pogoje nameravanega bivanja in imajo zadostna sredstva za preživljanje, tako za čas nameravanega bivanja kot tudi za vrnitev v svojo matično državo ali tranzit v tretjo državo, kjer bodo zagotovo sprejeti, ali bodo lahko ta sredstva zakonito pridobili;
- (d) ne gre za osebe, za katere je bil razpisan ukrep v SIS zaradi zavrnitve vstopa;
- (e) ne predstavljajo grožnje javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom katere koli države članice, zlasti če ni bil razpisan noben ukrep v nacionalni zbirki podatkov držav članic za zavrnitev vstopa na isti podlagi.

2. Priloga I vsebuje nedokončen seznam dokazil, ki jih mejni policist lahko zahteva od državljana tretje države, da preveri izpolnjevanje pogojev iz odstavka 1(c).

3. Sredstva za preživljanje se ocenijo v skladu s trajanjem in namenom bivanja ter ob upoštevanju povprečnih cen za prehrano in namestitve v državi članici ali državah članicah, kar se določi v znesku potrebnih sredstev za nastanitev, pomnoženem s številom dni bivanja.

⁽¹⁾ UL L 81, 21.3.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 851/2005 (UL L 141, 4.6.2005, str. 3).

O referenčnih zneskih, ki jih določijo države članice, se uradno obvesti Komisija v skladu s členom 34.

POGLAVJE II

Nadzor zunanjih meja in zavrnitev vstopa

Preverjanje zadostnih sredstev za preživljanje lahko temelji na gotovini, potovalnih čekih in kreditnih karticah, ki jih ima državljan tretje države. Tudi garantne izjave, kadar so predvidene z nacionalno zakonodajo, in garantna pisma gostiteljev, kakor je opredeljeno z nacionalno zakonodajo, v primeru, da državljan tretje države prebiva pri gostitelju, lahko služijo kot dokazilo zadostnih sredstev za preživljanje.

4. Ne glede na odstavek 1:

(a) državljanom tretjih držav, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev iz odstavka 1, imajo pa dovoljenje za prebivanje ali vizum za ponovni vstop, ki ga je izdala ena od držav članic ali, kjer se to zahteva, obe listini, se dovoli vstop na ozemlja drugih držav članic za namene tranzita, zato da lahko vstopijo na ozemlje države članice, ki je izdala dovoljenje za prebivanje ali vizum za ponovni vstop, razen če so njihova imena na nacionalnem seznamu razpisanih ukrepov držav članic, katerih zunanje meje želijo prestopiti, in razpisan ukrep spremljajo navodila za zavrnitev vstopa ali tranzita;

(b) državljanom tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1, razen točke (b), in ki so prišli na mejo, se lahko dovoli vstop na ozemlje držav članic, če je vizum izdan na meji v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 415/2003 z dne 27. februarja 2003 o izdaji vizumov na meji, vključno z izdajo takih vizumov pomorščakom v tranzitu ⁽¹⁾.

Vizumi, izdani na meji, se vpišejo na seznam.

Če vizuma ni mogoče nalepiti v listino, se izjemoma nalepi na poseben list, vstavljen v listino. V tem primeru se uporabi enotna oblika obrazca, na katerega se nalepi vizum, določena v Uredbi Sveta (ES) št. 333/2002 z dne 18. februarja 2002 o enotni obliki obrazcev, na katere se nalepi vizum, ki ga je izdala država članica imetnikom potnih listin, ki jih država članica, katera je obrazec izdala, ne priznava ⁽²⁾;

(c) državljanom tretjih držav, ki ne izpolnjujejo enega ali več pogojev iz odstavka 1, lahko država članica dovoli vstop na svoje ozemlje iz humanitarnih razlogov, na podlagi nacionalnega interesa ali zaradi mednarodnih obveznosti. Kadar je bil glede takega državljana tretje države razpisan ukrep iz odstavka 1(d), država članica, ki mu je dovolila vstop na svoje ozemlje, o tem obvesti druge države članice.

⁽¹⁾ UL L 64, 7.3.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 53, 23.2.2002, str. 4.

Člen 6

Izvajanje mejnih kontrol

1. Mejni policisti pri opravljanju svojih nalog v celoti upoštevajo človekovo dostojanstvo.

Kateri koli ukrepi, ki se izvajajo pri opravljanju njihovih nalog, so sorazmerni s cilji, ki naj se s temi ukrepi dosežejo.

2. Med izvajanjem mejnih kontrol mejni policisti ne diskriminirajo oseb zaradi spola, rasnega ali narodnostnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.

Člen 7

Mejna kontrola oseb

1. Prehod čez zunanje meje je predmet kontrole mejnih policistov. Kontrola se opravlja v skladu s tem poglavjem.

Kontrola lahko zajema tudi prevozna sredstva in predmete v posesti oseb, ki prehajajo mejo. Pri izvajanju kakršnih koli preiskav se uporablja nacionalna zakonodaja države članice.

2. Pri vseh osebah se opravi temeljna mejna kontrola, da se ugotovi njihova identiteta na podlagi predložitve njihovih potnih listin. Pri temeljni mejni kontroli gre za hitro in enostavno preverjanje, po potrebi z uporabo tehničnih naprav in preverjanjem informacij izključno glede ukradenih, protipravno odtujenih, izgubljenih in neveljavnih listin v ustreznih zbirkah podatkov, veljavnosti listine, ki dovoljuje zakonitemu imetniku prehod meje, in ugotavljanja znakov ponarejanja ali prenarejanja.

Temeljna mejna kontrola iz prvega pododstavka je pravilo za osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja.

Vendar pa lahko mejni policisti pri opravljanju temeljne mejne kontrole pri osebah, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja, naključno preverjajo v nacionalnih in evropskih zbirkah podatkov, da se prepričajo, da oseba ne predstavlja resnične, neposredne in dovolj resne grožnje notranji varnosti, javnemu redu, mednarodnim odnosom držav članic ali grožnjo javnemu zdravju.

Posledice takih preverjanj ne ogrožajo pravice do vstopa oseb, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja, na ozemlje države članice, kakor je navedeno v Direktivi 2004/38/ES.

3. Pri državljanih tretjih držav se pri vstopu in izstopu opravi temeljita kontrola.

(a) Temeljita kontrola pri vstopu obsega preverjanje pogojev, ki urejajo vstop po členu 5(1) in, kjer je primerno, listin, ki dovoljujejo prebivanje in opravljanje poklicnih dejavnosti. To vključuje podroben pregled, ki obsega naslednje vidike:

- (i) preverjanje, ali državljan tretje države poseduje ustrezno veljavno listino za prehod meje, po potrebi tudi z zahtevanim vizumom ali dovoljenjem za prebivanje;
- (ii) temeljit pregled potne listine zaradi iskanja znakov ponarejanja ali prenarejanja;
- (iii) pregled vstopnih in izstopnih žigov na potni listini državljan tretje države, da se s primerjavo datumov vstopa in izstopa preveri, ali oseba ni prekoračila najdaljšega dovoljenega trajanja bivanja na ozemlju držav članic;
- (iv) preverjanje v zvezi s točkami odhoda in namembnega kraja državljan tretje države in namen predvidenega bivanja ter po potrebi preverjanje ustreznih dokazil;
- (v) preverjanje, ali ima državljan tretje države zadostna sredstva za preživljanje za trajanje in namen predvidenega bivanja, za vrnitev v njegovo matično državo ali tranzit v tretjo državo, kjer bo zagotovo sprejet, ali da lahko ta sredstva zakonito pridobi;
- (vi) preverjanje, ali državljan tretje države, njegova prevozna sredstva ali predmeti, ki jih prevaža, verjetno ne bodo ogrozili javnega reda, notranje varnosti, javnega zdravja ali mednarodnih odnosov katere koli države članice. Takšno preverjanje vključuje neposredno preverjanje podatkov in razpisanih ukrepov za osebe in po potrebi predmetov v SIS in nacionalnih zbirkah podatkov ter ukrepanje, če je potrebno, na podlagi razpisanih ukrepov.

(b) Temeljita kontrola pri izstopu obsega:

- (i) preverjanje, ali državljan tretje države poseduje ustrezno veljavno listino za prehod meje;
- (ii) preverjanje potne listine zaradi iskanja znakov ponarejanja ali prenarejanja;
- (iii) kadar koli je to mogoče, preverjanje, ali državljan tretje države ne predstavlja grožnje javnemu redu, notranji varnosti ali mednarodnim odnosom katere koli države članice.

(c) Poleg kontrole iz točke (b), lahko temeljita kontrola pri izstopu obsega tudi:

- (i) preverjanje, ali poseduje oseba veljaven vizum, če to zahteva Uredba (ES) št. 539/2001, razen če poseduje veljavno dovoljenje za prebivanje;
- (ii) preverjanje, ali oseba ni prekoračila najdaljšega dovoljenega trajanja bivanja na ozemlju države članice;
- (iii) preverjanje razpisanih ukrepov za osebe in predmete, vključene v SIS in poročila v nacionalnih zbirkah podatkov.

4. Kadar obstajajo možnosti in če tako zaprosi državljan tretje države, se taki temeljiti pregledi opravijo v zasebnem prostoru.

5. Državljan tretjih držav, pri katerih se opravlja temeljita kontrola v drugi vrsti, se pouči o namenu in postopku take kontrole.

Informacije so na voljo v vseh uradnih jezikih Unije in jeziku(-ih) države ali držav, ki mejijo na državo članico, in navajajo, da lahko državljan tretje države zaprosi za ime ali službeno identifikacijsko številko mejnih policistov, ki izvajajo temeljito kontrolo v drugi vrsti, kakor tudi ime mejnega prehoda in datum prehoda meje.

6. Kontrola oseb, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja, se opravi v skladu z Direktivo 2004/38/ES.

7. Podrobna pravila glede informacij, ki se vnesejo v evidenco, so določena v Prilogi II.

Člen 8

Delna opustitev mejne kontrole

1. Mejna kontrola na zunanjih mejah se lahko zaradi izjemnih in nepredvidljivih okoliščin delno opusti. Takšne izjemne in nepredvidljive okoliščine nastopijo, kadar nepredvideni dogodki privedejo do tako gostega prometa, da je čakalna doba na mejnem prehodu predolga, pri čemer so bila uporabljena že vsa kadrovska in organizacijska sredstva.

2. Kadar se mejna kontrola delno opusti v skladu z odstavkom 1, ima mejna kontrola pri vstopu načeloma prednost pred mejno kontrolo pri izstopu.

Odločitev o delni opustitvi mejne kontrole sprejme poveljujoči mejni policist na mejnem prehodu.

Taka delna opustitev mejne kontrole je začasna, prilagojena okoliščinam, ki jo opravičujejo, in se uvaja postopoma.

3. Tudi v primeru delne opustitve mejne kontrole mejni policist v skladu s členom 10 žigosa potne listine državljanov tretjih držav pri vstopu in izstopu.

4. Vsaka država članica enkrat letno pošlje Evropskemu parlamentu in Komisiji poročilo o uporabi tega člena.

Člen 9

Ločene steze in oznake na znakih

1. Zlasti na letaliških mejnih prehodih države članice uvedejo ločene steze, tako da se lahko v skladu s členom 7 izvaja mejna kontrola oseb. Te steze se ločijo s pomočjo znakov z oznakami, ki so določene v Prilogi III.

Države članice lahko uvedejo ločene steze na morskih in kopenskih mejnih prehodih ter na mejah med državami članicami, ki ne uporabljajo člena 20 na svojih skupnih mejah. Znaki z oznakami, ki so določene v Prilogi III, se uporabljajo, če države članice na teh mejah zagotovijo ločene steze.

Države članice zagotovijo, da so take ločene steze jasno označene, vključno tam, kjer se odstopa od pravil v zvezi z uporabo različnih stez, kakor je predvideno v odstavku 4, da se zagotovi optimalen pretok oseb, ki prestopajo mejo.

2. (a) Osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja, imajo pravico uporabiti steze, označene z znakom iz dela A Priloge III. Uporabijo lahko tudi steze, označene z znakom iz dela B Priloge III.

(b) Vse ostale osebe uporabijo steze, označene z znakom iz dela B Priloge III.

Oznake na znakih iz točk (a) in (b) se lahko napišejo v jeziku ali jezikih, ki jih posamezne države članice štejejo za primerne.

3. Države članice lahko na morskih in kopenskih mejnih prehodih razdelijo promet v ločene steze za osebna vozila, tovorna vozila in avtobuse – s pomočjo znakov iz dela C Priloge III.

Države članice lahko po potrebi prilagodijo oznake na teh znakih glede na lokalne razmere.

4. Če nastane začasna neenakomerna porazdelitev prometnih tokov na določenem mejnem prehodu, lahko za obdobje, ki je potrebno za odpravo takšne neenakomere porazdelitve, pristojni organi odstopijo od pravil glede uporabe različnih stez.

5. Prilagoditev obstoječih znakov določbam iz odstavkov 1, 2 in 3 se zaključi do 31. maja 2009. V kolikor države članice navedejo obstoječe znake ali postavijo nove pred tem datumom, morajo upoštevati oznake, ki so določene v teh odstavkih.

Člen 10

Žigosanje potnih listin državljanov tretjih držav

1. Potne listine državljanov tretjih držav se sistematično žigosajo ob vstopu in izstopu. Vstopni ali izstopni žig se zlasti odtisne v:

- (a) listine z veljavnim vizumom, ki državljanom tretjih držav omogočajo prehod meje;
- (b) listine, ki državljanom tretjih držav, katerim je na meji izdan vizum omogočajo prehod meje;
- (c) listine, ki državljanom tretjih držav, ki ne potrebujejo vizuma, omogočajo prehod meje.

2. Potne listine državljanov tretjih držav, ki so člani družine državljanov tretje države, ki uživa pravico Skupnosti do prostega gibanja, ki pa ne predložijo dovoljenja za prebivanje, predvidenega v členu 10 Direktive 2004/38/ES, se žigosajo pri vstopu ali izstopu.

Potne listine državljanov tretjih držav, ki so člani družine državljanov Unije, za katere velja Direktiva 2004/38/ES, ki pa ne predložijo dovoljenja za prebivanje, predvidenega v členu 10 omenjene direktive, se žigosajo pri vstopu ali izstopu.

3. Vstopni ali izstopni žig se ne odtisne:

- (a) v potne listine voditeljev držav in dostojanstvenikov, katerih prihod je bil vnaprej uradno napovedan po diplomatski poti;
- (b) v pilotsko dovoljenje ali potrdilo članov posadke letala;
- (c) v potne listine pomorščakov, ki se nahajajo znotraj območja države članice, samo kadar njihova ladja pristane in so pomorščaki na območju pristanišča;
- (d) v potne listine posadke in potnikov potniških ladij za križarjenje, ki niso predmet mejne kontrole v skladu s točko 3.2.3 Priloge VI;
- (e) v listine, ki omogočajo prehajanje meje državljanom Andore, Monaka in San Marina.

Odtis vstopnega ali izstopnega žiga se lahko na prošnjo državljan tretje države izjemoma opusti, če bi odtisnjeni žig tej osebi povzročil resne težave. V tem primeru je vstop in izstop vpisan na ločenem listu, ki vsebuje ime in številko potnega lista. Ta list se izroči državljanu tretje države.

4. Praktični postopki za žigosanje so določeni v Prilogi IV.

5. Kadar je to mogoče, se državljane tretjih držav pouči o obveznosti mejnega policista, da žigosa njihove potne listine pri vstopu in izstopu, tudi v primeru delne opustitve mejne kontrole v skladu s členom 8.

6. Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu do konca leta 2008 o izvajanju določb o žigosanju potnih listin.

Člen 11

Domneva o izpolnjevanju pogojev glede trajanja bivanja

1. Če v potni listini državljan tretje države ni vstopnega žiga, lahko pristojni nacionalni organi domnevajo, da imetnik ne izpolnjuje oziroma ne izpolnjuje več pogojev glede trajanja bivanja, ki se uporabljajo v zadevni državi članici.

2. Domneva iz odstavka 1 se lahko ovrže, če državljan tretje države na kakršen koli način predloži verodostojen dokaz, na primer vozovnico ali dokazilo o navzočnosti izven ozemlja držav članic, ki kaže, da je ta oseba upoštevala pogoje v zvezi s trajanjem kratkoročnega bivanja.

V takem primeru:

- (a) če se državljan tretje države nahaja na ozemlju države članice, v kateri se v celoti uporablja schengenski pravni red, pristojni organi v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso v potni listini državljan tretje države navedejo datum in kraj njegovega prehoda zunanje meje ene od držav članic, v katerih se v celoti uporablja schengenski pravni red;
- (b) če se državljan tretje države nahaja na ozemlju države članice, v zvezi s katero ni bil sprejet sklep, predviden v členu 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003, pristojni organi v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso v potni listini državljan tretje države navedejo datum in kraj njegovega prehoda zunanje meje te države članice.

Poleg navedb iz točk (a) in (b) se lahko državljanu tretje države izda obrazec, prikazan v Prilogi VIII.

Države članice se medsebojno obvestijo ter obvestijo Komisijo in generalni sekretariat Sveta o svojih nacionalnih praksah glede navedb iz tega člena.

3. Če domneva iz odstavka 1 ni ovržena, lahko pristojni organi državljan tretje države odstranijo z ozemlja države članice.

Člen 12

Varovanje meja

1. Glavni namen varovanja meja je preprečevanje nezakonitih prehodov meja, odvrčanje čezmejne kriminalitete in izvedba ukrepov proti osebam, ki so prestopile mejo nezakonito.

2. Mejni policisti uporabijo stacionarne ali mobilne enote za varovanje meja.

To varovanje se izvaja na način, ki preprečuje in odvrča osebe od tega, da bi se skušale izogniti kontroli na mejnih prehodih.

3. Varovanje med mejnimi prehodi opravljajo mejni policisti, katerih število in metode se prilagodijo obstoječemu ali predvidenemu stanju tveganj in groženj. Vključuje pogoste in nepredvidene spremembe obdobja varovanja, tako da bodo nezakoniti prehodi meje vedno v nevarnosti, da se jih odkrije.

4. Varovanje se izvaja s stacionarnimi ali mobilnimi enotami, ki opravljajo svoje naloge z obhodi ali zasedejo mesta, ki so znana po nezakonitih prehodih meja, cilj takega varovanja pa je prijeti posameznike, ki nezakonito prehajajo mejo. Varovanje se lahko izvaja tudi s tehničnimi sredstvi, vključno z elektronskimi sredstvi.

5. Dodatna določila, ki urejajo varovanje, se lahko sprejmejo v skladu s postopkom, določenim v členu 33(2).

Člen 13

Zavrnitev vstopa

1. Državljanu tretje države, ki ne izpolnjuje vseh pogojev za vstop, določenih v členu 5(1), in ne spada v kategorije oseb iz člena 5(4), se zavrne vstop na ozemlja držav članic. To pa ne posega v uporabo posebnih določb, ki se nanašajo na pravico do azila in mednarodne zaščite ali izdaje vizuma za daljše bivanje.

2. Vstop se lahko zavrne le z utemeljeno odločitvijo, ki določa natančne razloge za zavrnitev. Odločitev sprejme organ, ki je za to pooblaščen v skladu z nacionalno zakonodajo. Učinkovati začne takoj.

Utemeljena odločitev, ki določa natančne razloge za zavrnitev, se izda v obliki standardnega obrazca, kakor je določeno v delu B Priloge V, ki ga izpolni organ, pooblaščen za zavrnitev vstopa v skladu nacionalno zakonodajo. Izpolnjen standardni obrazec se izda državljanu tretje države, ki s tem obrazcem potrdi prejem odločitve o zavrnitvi vstopa.

3. Osebe, ki jim je bil vstop zavrnen, imajo pravico do pritožbe. Postopek pritožbe se izvede v skladu z nacionalno zakonodajo. Državljanu tretje države se zagotovi tudi pisna navedba kontaktnih točk, ki omogočajo zagotovitev informacij o zastopnikih, ki so pooblaščen za zastopanje državljana tretje države v njegovem imenu v skladu z nacionalno zakonodajo.

Postopek pritožbe ne zadrži izvršitve odločitve o zavrnitvi vstopa.

Ne glede na odškodnino, izplačano v skladu z nacionalno zakonodajo, je državljan tretje države upravičen do popravka preklica vstopnega žiga ter katerih koli preklicev ali dodatkov, ki so bili izvedeni s strani države članice, ki je zavrnila vstop, če se s pritožbo ugotovi, da je bila odločitev o zavrnitvi vstopa neutemeljena.

4. Mejni policisti zagotovijo, da državljan tretje države, kateremu je bil vstop zavrnen, ne vstopi na ozemlje zadevne države članice.

5. Države članice zbirajo statistične podatke o številu oseb, ki jim je bil vstop zavrnen, razlogih za zavrnitev, državljanstvu zavrnenih oseb in vrsti meje (kopenska, zračna, morska), na kateri jim je bil zavrnen vstop. Države članice enkrat letno sporočijo te statistične podatke Komisiji. Komisija vsaki dve leti objavi zbirko statističnih podatkov, ki jih posredujejo države članice.

6. Podrobna pravila, ki urejajo zavrnitev vstopa, so določena v delu A Priloge V.

POGLAVJE III

Osebe in sredstva za nadzor meje in sodelovanje med državami članicami

Člen 14

Osebe in sredstva za nadzor meje

V skladu s členi 6 do 13 države članice za opravljanje nadzora meje na zunanjih mejah razporedijo ustrezno osebe in sredstva v zadostnem številu, in to na takšen način, da je na njihovih zunanjih mejah zagotovljena učinkovita, visoka in enotna stopnja nadzora.

Člen 15

Izvajanje nadzora

1. Nadzor meje, ki je določen v členih 6 do 13 te uredbe, izvajajo mejni policisti v skladu z določbami te uredbe in nacionalno zakonodajo.

Pristojnost uvedbe kazenskega postopka, ki jo uporabljajo mejni policisti pri opravljanju nadzora meje na podlagi nacionalne zakonodaje in ki ne sodi v področje uporabe te uredbe, ostane nespremenjena.

Države članice zagotovijo, da so mejni policisti specializirani in ustrezno usposobljeni strokovnjaki. Države članice spodbujajo mejne policiste pri učenju jezikov, zlasti tistih, ki so potrebni za izvajanje njihovih nalog.

2. Države članice v skladu s členom 34 uradno obvestijo Komisijo o seznamu nacionalnih služb, pristojnih za nadzor meje v skladu z nacionalno zakonodajo.

3. Vsaka država članica za učinkovit nadzor meje zagotovi tesno in stalno sodelovanje med vsemi nacionalnimi službami, ki so pristojne za nadzor meje.

Člen 16

Sodelovanje med državami članicami

1. Z namenom učinkovitega izvajanja nadzora meje v skladu s členi 6 do 15 si države članice medsebojno pomagajo in zagotavljajo tesno in neprekinjeno sodelovanje. Izmenjujejo si vse ustrezne informacije.

2. Operativno sodelovanje med državami članicami na področju upravljanja zunanjih meja usklajuje Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic (v nadaljnjem besedilu „agencija“), ki je bila ustanovljena z Uredbo (ES) št. 2007/2004.

3. Ne glede na pristojnosti agencije lahko države članice na operativni ravni še naprej sodelujejo z drugimi državami članicami in/ali tretjimi državami na zunanjih mejah, vključno z izmenjavo uradnikov za zvezo, kadar takšno sodelovanje dopolnjuje dejavnost agencije.

Države članice se vzdržijo vsakršne dejavnosti, ki bi lahko ogrozila delovanje agencije ali izpolnjevanje njenih ciljev.

Države članice poročajo agenciji o operativnem sodelovanju iz prvega pododstavka.

4. Države članice zagotovijo usposabljanje o pravilih nadzora meje kakor tudi o temeljnih pravicah. V zvezi s tem se morajo upoštevati splošna merila usposabljanja, kakor jih je oblikovala in dodatno razvila agencija.

Člen 17

Skupni nadzor

1. Države članice, ki za skupne kopenske meje ne uporabljajo člena 20, lahko do dneva začetka uporabljanja omenjenega člena skupaj nadzirajo te skupne meje, pri čemer se lahko oseba zaradi kontrole vstopa in izstopa zaustavi le enkrat, brez poseganja v individualno pristojnost držav članic, kakor izhaja iz členov 6 do 13.

V ta namen lahko države članice med seboj sklenejo dvostranske dogovore.

2. Države članice obvestijo Komisijo o dogovorih, sklenjenih v skladu z odstavkom 1.

POGLAVJE IV

Posebna pravila za mejno kontrolo

Člen 18

Posebna pravila za različne vrste meja in različne vrste prevoznih sredstev, ki se uporabljajo pri prehodu zunanjih meja

Posebna pravila, določena v Prilogi VI, se uporabljajo za kontrole, ki se opravljajo na različnih vrstah meja in na različnih prevoznih sredstvih pri prehajanju mejnih prehodov.

Ta posebna pravila lahko vsebujejo odstopanja od členov 5 in 7 do 13.

Člen 19

Posebna pravila za kontrolo določenih kategorij oseb

1. Posebna pravila, določena v Prilogi VII, se uporabljajo za kontrolo naslednjih kategorij oseb:

- (a) voditelji držav in člani njihovih delegacij;
- (b) piloti letal in drugi člani posadke;
- (c) pomorščaki;
- (d) imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodnih organizacij;
- (e) čezmejni delavci;
- (f) mladoletniki.

Ta posebna pravila lahko vsebujejo odstopanja od členov 5 in 7 do 13.

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o vzorčnih izkaznicah, ki so jih ministrstva za zunanje zadeve držav članic izdala pooblaščenim osebam diplomatskih misij in konzularnih predstavništev ter članom njihovih družin v skladu s členom 34.

NASLOV III

NOTRANJE MEJE

POGLAVJE I

Odprava nadzora na notranjih mejah

Člen 20

Prehod notranjih meja

Notranje meje se lahko prehajajo na kateri koli točki brez opravljanja mejne kontrole oseb, ne glede na njihovo državljanstvo.

Člen 21

Kontrola znotraj ozemlja

Odprava nadzora na notranjih mejah ne vpliva na:

- (a) izvrševanje policijskih pooblastil s strani pristojnih organov držav članic v skladu z nacionalno zakonodajo, v kolikor izvajanje teh pooblastil nima enakovrednega učinka kot mejna kontrola; to velja tudi za obmejna območja. V smislu prvega stavka se izvrševanje policijskih pooblastil zlasti ne more obravnavati kot enakovredno izvrševanju mejnih kontrol, kadar policijski ukrepi:
 - (i) nimajo cilja opravljanja nadzora meje;
 - (ii) temeljijo na splošnih policijskih informacijah in izkušnjah glede možnih groženj javni varnosti ter stremijo zlasti k boju proti čezmejnemu kriminalu;
 - (iii) glede načrtovanja in izvrševanja jasno odstopajo od sistematičnih kontrol oseb na zunanjih mejah;
 - (iv) pomenijo izvajanje naključnih kontrol;
- (b) varnostno kontrolo oseb, ki jo v skladu z zakonodajo vsake države članice v pristaniščih in na letališčih izvajajo pristojni organi, in sicer pristaniški ali letališki uradniki ali prevozniki, pod pogojem, da se ta kontrola izvaja tudi pri osebah, ki potujejo znotraj države članice;
- (c) možnost države članice, da z zakonodajo določi obveznost posedovanja ali nošenja dokazil in listin;

- (d) obveznost državljanov tretjih držav, da se prijavijo na ozemlju katere koli države članice v skladu z določbami člena 22 Schengenske konvencije.

Člen 22

Odprava ovir v prometu na cestnih mejnih prehodih na notranjih mejah

Države članice odpravijo vse ovire za tekoč pretok prometa na cestnih mejnih prehodih na notranjih mejah, zlasti vse omejitve hitrosti, ki niso izključno namenjene varnosti v cestnem prometu.

Hkrati pa morajo biti države članice pripravljene zagotoviti možnosti za kontrolo v primeru ponovne uvedbe nadzora notranjih meja.

POGLAVJE II

Začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah

Člen 23

Začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah

1. V primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti lahko država članica izjemoma ponovno uvede nadzor meje na svojih notranjih mejah za določeno obdobje, ki ni daljše od 30 dni, ali za predvideno obdobje resne grožnje, če ta traja več kot 30 dni, v skladu s postopkom iz člena 24 ali pa s postopkom iz člena 25, če gre za nujne primere. Obseg in trajanječasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ne presega tega, kar je nujno potrebno glede na resnost grožnje.

2. Če traja resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti dlje kot obdobje iz odstavka 1, lahko država članica v skladu s postopkom, določenim v členu 26, podaljša nadzor meje iz istih razlogov, kot jih določa odstavek 1, in ga ob upoštevanju morebitnih novih elementov večkrat podaljša za obdobje do največ 30 dni.

Člen 24

Postopek v primeru predvidljivih dogodkov

1. Če država članica namerava ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah v skladu s členom 23(1), o tem takoj, ko je to mogoče, uradno obvesti druge države članice in Komisijo ter takoj, ko je to mogoče, posreduje naslednje informacije:

- (a) razloge za predlagano ponovno uvedbo s podrobnim opisom dogodkov, ki predstavljajo resno grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti;

- (b) obseg predlagane ponovne uvedbe, ki opredeljuje območja, kjer se bo nadzor meje ponovno uvedel;

- (c) imena odobrenih mejnih prehodov;

- (d) datum in trajanje predlagane ponovne uvedbe;

- (e) kadar je primerno ukrepe, ki naj jih sprejmejo druge države članice.

2. Komisija lahko poda ne glede na člen 64(1) Pogodbe svoje mnenje po prejemu uradnega obvestila države članice za namen posvetovanja iz odstavka 3.

3. O informacijah, določenih v odstavku 1, kakor tudi o mnenju, ki ga Komisija lahko poda v skladu z odstavkom 2, se posvetujejo država članica, ki načrtuje ponovno uvedbo nadzora meje, druge države članice in Komisija z namenom organizirati, kjer je to primerno, medsebojno sodelovanje držav članic in preučiti sorazmernost ukrepov glede dogodka, ki je privedel do ponovne uvedbe nadzora meje ter groženj javnemu redu ali notranji varnosti.

4. Posvetovanje iz odstavka 3 se opravi vsaj petnajst dni pred načrtovanim datumom ponovne uvedbe nadzora meje.

Člen 25

Postopek v primerih, ki zahtevajo nujno ukrepanje

1. Če je zaradi upoštevanja javnega reda ali notranje varnosti države članice potrebno nujno ukrepati, lahko država članica izjemoma in takoj ponovno uvede nadzor na notranjih mejah.

2. Država članica ob uvedbi ponovnega nadzora meje na svojih notranjih mejah brez odlašanja ustrezno uradno obvesti druge države članice in Komisijo ter jim posreduje informacije iz člena 24(1) in navede razloge, ki upravičujejo uporabo tega postopka.

Člen 26

Postopek podaljšanja nadzora na notranjih mejah

1. Države članice lahko nadzor na notranjih mejah podaljšajo le v skladu z določbami člena 23(2), po tem, ko so uradno obvestile druge države članice in Komisijo.

2. Država članica, ki načrtuje podaljšanje nadzora meje, drugim državam članicam in Komisiji posreduje vse potrebne informacije o razlogih podaljšanja nadzora na notranjih mejah. Uporabljajo se določbe člena 24(2).

Člen 27

Obveščanje Evropskega parlamenta

Države članice ali, kadar je to ustrezno, Svet, obvestijo Evropski parlament takoj, ko je to mogoče, o ukrepih, ki so jih sprejele v skladu s členi 24, 25 in 26. Po tretjem zaporednem podaljšanju v skladu s členom 26 država članica na zahtevo poroča Evropskemu parlamentu o potrebi nadzora na notranjih mejah.

Člen 28

Določbe, ki se uporabljajo ob ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah

Ob ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah se smiselno uporabljajo ustrezne določbe naslova II.

Člen 29

Poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah

Država članica, ki je v skladu s členom 23 ponovno uvedla nadzor na notranjih mejah, potrdi datum, ko je ta nadzor odpravljen, in istočasno ali kmalu za tem predloži poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, zlasti glede izvajanja kontrol in učinkovitosti ponovne uvedbe nadzora meje.

Člen 30

Obveščanje javnosti

Odločitev o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah se sprejme na pregleden način, o tem pa se v celoti obvesti javnost, razen če obstajajo pomembni varnostni razlogi, da se to ne stori.

Člen 31

Zaupnost

Na zahtevo države članice druge države članice, Evropski parlament in Komisija spoštujejo zaupnost posredovanih informacij v zvezi s ponovno uvedbo in podaljšanjem nadzora meje in poročila, pripravljenega v skladu s členom 29.

NASLOV IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 32

Spremembe prilog

Priloge III, IV in VIII se spremenijo v skladu s postopkom, določenim v členu 33(2).

Člen 33

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor, v nadaljevanju „odbor“.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa in pod pogojem, da izvedbeni ukrepi, sprejeti v skladu s tem postopkom, ne spremenijo bistvenih določb te uredbe.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

4. Ne glede na že sprejete izvedbene ukrepe se uporaba določb te uredbe glede sprejetja tehničnih predpisov in odločitev v skladu s postopkom iz odstavka 2 odloži za štiri leta po začetku veljavnosti te uredbe. Evropski parlament in Svet lahko na predlog Komisije in v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe, obnovita nekatere določbe in jih v ta namen pregledata pred iztekom štiriletnega obdobja.

Člen 34

Uradno obveščanje

1. Države članice uradno obvestijo Komisijo o:
 - (a) seznamu dovoljenj za prebivanje;
 - (b) seznamu njihovih mejnih prehodov;
 - (c) referenčnih zneskih, zahtevanih za prehod zunanjih meja, ki jih letno določijo nacionalni organi;
 - (d) seznamu nacionalnih služb, pristojnih za mejni nadzor;
 - (e) vzorcih vzorčnih izkaznic, ki jih izdajo zunanja ministrstva.

2. Komisija informacije, o katerih je uradno obveščena v skladu z odstavkom 1, da na voljo državam članicam in javnosti z objavo v seriji C *Uradnega lista Evropske Unije* in s katerimi koli drugimi primernimi sredstvi.

Člen 35

Maloobmejni promet

Ta uredba ne posega v pravila Skupnosti o maloobmejnem prometu in obstoječe dvostranske sporazume o maloobmejnem prometu.

Člen 36

Ceuta in Melilla

Določbe te uredbe ne vplivajo na posebna pravila, ki se uporabljajo za mesti Ceuta in Melilla, kakor je opredeljeno v Izjavi Kraljevine Španije o mestih Ceuta in Melilla v sklepni listini k Sporazumu o pristopu Kraljevine Španije h Konvenciji o izva-
janju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 239, 22.9.2000, str. 73.

Člen 37

Uradno obveščanje o informacijah s strani držav članic

Države članice do 26. oktobra 2006 uradno obvestijo Komisijo o nacionalnih določbah v zvezi s členom 21(c) in (d), kaznih iz člena 4(3) in dvostranskih sporazumih, sklenjenih v skladu s členom 17(1). O naknadnih spremembah teh določb se uradno obvešča v roku petih delovnih dni.

Informacije iz uradnega obvestila držav članic se objavijo v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.

Člen 38

Poročilo o uporabi naslova III

Komisija predloži poročilo o uporabi naslova III Evropskemu parlamentu in Svetu najpozneje do 13. oktobra 2009.

Komisija posveča posebno pozornost morebitnim težavam, ki lahko nastanejo zaradi ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah. Po potrebi predloži predloge za rešitev teh težav.

Člen 39

Razveljavitve

1. Določbe členov 2 do 8 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 se razveljavijo z dnem 13. oktobra 2006.

2. Z istim dnem iz odstavka 1 se razveljavi naslednje:

(a) Skupni priročnik, vključno s prilogami;

(b) sklepi Schengenskega izvršnega odbora z dne 26. aprila 1994 (SCH/Com-ex (94) 1, rev. 2), 22. decembra 1994 (SCH/Com-ex (94) 17, rev. 4) in 20. decembra 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2);

(c) Priloga 7 k Skupnim konzularnim navodilom;

(d) Uredba Sveta (ES) št. 790/2001 z dne 24. aprila 2001, s katero se Svetu pridržijo izvedbena pooblastila v zvezi z nekaterimi podrobnejšimi predpisi in praktičnimi postopki izvajanja mejnih kontrol in nadzora ⁽¹⁾;

(e) Odločba Sveta 2004/581/ES z dne 29. aprila 2004 o določitvi minimalnih oznak, ki se uporabljajo na znakih na zunanjih mejnih prehodih ⁽²⁾;

(f) Odločba Sveta 2004/574/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Skupnega priročnika ⁽³⁾;

(g) Uredba Sveta (ES) št. 2133/2004 z dne 13. decembra 2004 o zahtevi, da pristojni organi držav članic sistematično žigosajo potne listine državljanov tretjih držav pri njihovem prehodu zunanjih meja držav članic, ter o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Skupnega priročnika v ta namen ⁽⁴⁾.

3. Sklici na črtane člene in razveljavljene pravne akte se štejejo za sklice na to uredbo.

Člen 40

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati 13. oktobra 2006. Člen 34 začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Strasbourg, 15. marca 2006

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik
H. WINKLER

⁽¹⁾ UL L 116, 26.4.2001, str. 5. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena s Sklepom 2004/927/ES (UL L 396, 31.12.2004, str. 45).

⁽²⁾ UL L 261, 6.8.2004, str. 119.

⁽³⁾ UL L 261, 6.8.2004, str. 36.

⁽⁴⁾ UL L 369, 16.12.2004, str. 5.

PRILOGA I

Dokazila za preverjanje izpolnjevanja pogojev za vstop

Dokazila iz člena 5(2) lahko vključujejo naslednje:

- (a) za poslovna potovanja:
 - (i) povabilo podjetja ali pristojnega organa k udeležbi na srečanjih, konferencah ali dogodkih, povezanih s trgovino, industrijo ali delom;
 - (ii) drugi dokumenti, ki izkazujejo obstoj trgovinskih ali delovnih odnosov;
 - (iii) vstopnice za sejme in kongrese, v kolikor se jih državljan udeleži;
 - (b) za potovanja v študijske namene ali druge vrste usposabljanja:
 - (i) potrdilo o vpisu na izobraževalno ustanovo za obiskovanje poklicnih ali teoretičnih tečajev v okviru osnovnega in nadaljnjega usposabljanja;
 - (ii) študentske izkaznice ali potrdila za vpisane tečaje;
 - (c) za turistična potovanja ali za potovanja v zasebne namene:
 - (i) dokazila glede nastanitve:
 - povabilo gostitelja, v kolikor bo državljan bival pri njem,
 - dokazilo o zagotovljeni nastanitvi ali katera koli druga ustrezna listina, ki potrjuje predvideno nastanitev;
 - (ii) dokazila glede načrta potovanja:
 - potrdilo rezervacije organiziranega potovanja ali katera koli druga ustrezna listina, ki potrjuje predviden načrt potovanja;
 - (iii) dokazila glede vrnitve:
 - povratna vozovnica ali vozovnica za krožno potovanje;
 - (d) za potovanja z namenom udeležbe na političnih, znanstvenih, kulturnih, športnih ali verskih dogodkih ali zaradi drugih razlogov:
 - povabila, vstopnice, vpisi ali programi, ki navajajo, kadar je to mogoče, ime organizacije gostiteljice in čas bivanja, ali katera koli druga ustrezna listina, ki potrjuje namen obiska.
-

PRILOGA II

Vnos informacij

Na vseh mejnih prehodih se vse informacije organov in katere koli druge posebno pomembne informacije vnesejo v evidenco ročno ali elektronsko. Informacije, ki se vnesejo v evidenco, zajemajo zlasti:

- (a) ime mejnega policista, krajevno pristojnega za mejno kontrolo in imena drugih uslužbencev v posameznih skupinah;
 - (b) delno opustitev mejne osebne kontrole v skladu s členom 8;
 - (c) izdajanje listin na meji, ki nadomeščajo potne liste in vizume;
 - (d) prijete osebe in pritožbe (kazniva dejanja in prekrški);
 - (e) osebe, katerim je bil zavrnjen vstop v skladu s členom 13 (razlogi za zavrnitev in državljanstva);
 - (f) varnostne kode vstopnih in izstopnih žigov, identiteto mejnih policistov, katerim so dodeljeni žigi na kateri koli dani čas ali v kateri koli izmeni, kakor tudi informacije v zvezi z izgubljenimi in ukradenimi žigi;
 - (g) pritožbe oseb, ki so podvržene kontroli;
 - (h) druge posebno pomembne policijske in sodne ukrepe;
 - (i) posebne dogodke.
-

PRILOGA III

Vzorci oznak, ki označujejo steze na mejnih prehodih

DEL A

(¹)

(¹) Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

DEL B

VSE POTNE LISTINE

DEL C

⁽¹⁾⁽¹⁾⁽¹⁾

⁽¹⁾ Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

**VSE
POTNE LISTINE**

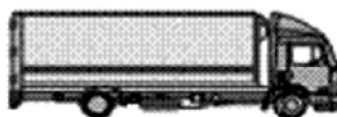
AVTOMOBILI

**VSE
POTNE LISTINE**

AVTOBUSI

**VSE
POTNE LISTINE**

**TOVORNA
VOZILA**

PRILOGA IV

Žigosanje

1. Potne listine državljanov tretjih držav se sistematično žigosajo ob vstopu in izstopu v skladu s členom 10. Specifikacije teh žigov so določene v sklepih Schengenskega izvršnega odbora SCH/COM-EX (94) 16 rev in SCH/Gem-Handb (93) 15 (ZAUPNO).
2. Varnostne kode na žigih se spreminjajo v rednih časovnih obdobjih, krajših od enega meseca.
3. Pri vstopu in izstopu državljanov tretjih držav, ki morajo imeti vizum, mora biti žig, če je mogoče, odtisnjen tako, da pokriva rob vizuma, ne da bi to vplivalo na čitljivost navedb ali varnostnih oznak na vizumski nalepki. Če je treba odtisniti več žigov (na primer pri vizumu za večkratni vstop), se le ti odtisnejo na nasprotni strani nalepljenega vizuma.

Če je ta stran polna, se žig odtisne na naslednjo stran. Žiga se ne sme odtisniti na strojno berljivi del vizuma.

4. Države članice imenujejo nacionalne kontaktne točke, odgovorne za izmenjavo informacij o varnostnih kodah na vstopnih in izstopnih žigih na mejnih prehodih, in o tem obvestijo ostale države članice, Generalni sekretariat Sveta in Komisijo. Te kontaktne točke morajo imeti neposreden dostop do informacij o skupnih vstopnih in izstopnih žigih, ki se uporabljajo na zunanji meji določene države članice in zlasti do informacij o:

- (a) mejnem prehodu, za katerega je posamezen žig določen;
- (b) identiteti uradnika mejne kontrole, kateremu se ob katerem koli času dodeli posamezen žig;
- (c) varnostni kodi posameznega žiga ob vsakem času.

Vse poizvedbe glede skupnih vstopnih in izstopnih žigov se opravijo prek zgoraj navedenih nacionalnih kontaktnih točk.

Nacionalne kontaktne točke drugim kontaktnim točkam, Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji takoj posredujejo informacije o spremembah glede kontaktnih točk kakor tudi o izgubljenih in ukradenih žigih.

PRILOGA V

DEL A

Postopki za zavrnitev vstopa na meji

1. Pri zavrnitvi vstopa mora pristojni mejni policist:

- (a) izpolniti standardni obrazec za zavrnitev vstopa iz dela B. Državljan tretje države mora obrazec podpisati in nato dobiti kopijo podpisanega obrazca. V primeru, da državljan tretje države podpis zavrne, mejni policist njegovo zavrnitev zabeleži v obrazcu pod rubriko „opombe“;
- (b) odtisniti vstopni žig v potni list, ki ga z neizbrisnim črnilom prečrta v obliki križa in desno od žiga, prav tako z neizbrisnim črnilom zapisati črke, ki ustrezajo razlogu zavrnitve vstopa, naštete v zgoraj navedenem standardnem obrazcu za zavrnitev vstopa;
- (c) razveljaviti vizum, tako da nanj odtisne žig „RAZVELJAVLJENO“, v primerih iz odstavka 2. V takem primeru se, da ne bi pozneje prišlo do kakršne koli zlorabe, optično spremenljivi element vizumske nalepke, varnostni element „z učinkom skrite podobe“ kakor tudi beseda „vizum“ prečrtajo in tako uničijo. Mejni policist mora o svoji odločitvi takoj obvestiti osrednji organ;
- (d) vnesti vse zavrnitve vstopa v evidenco ali na seznam, pri čemer navede identiteto, državljanstvo državljana tretje države, podatke iz dokumenta, ki državljanu tretje države dovoljuje prehod meje, ter razlog in datum zavrnitve vstopa.

2. Vizum se mora razveljaviti v naslednjih primerih:

- (a) če je za imetnika vizuma razpisan ukrep v SIS za namene zavrnitve vstopa, razen ko poseduje vizum ali vizum za ponovni vstop, izdan s strani ene od držav članic, in želi vstopiti za namen tranzita, da bi prišel na ozemlje države članice, ki je izdala listino;
- (b) če obstaja utemeljen razlog za domnevo, da je bil vizum pridobljen na goljufiv način.

Dejstvo, da državljan tretje države na meji ne pokaže enega ali več dokazil iz člena 5(2), ne pomeni, da se vizum avtomatično razveljavi.

3. Če državljan tretje države, ki se mu zavrne vstop, na mejo prispe s prevoznikom, mora lokalno pristojni organ:

- (a) ukazati prevozniku, da prevzame odgovornost za državljana tretje države in ga brez odlašanja prepelje v tretjo državo, iz katere je bil pripeljan, v tretjo državo, ki mu je izdala listino za prehod meje, ali v katero koli drugo tretjo državo, v katero ima zagotovljen vstop, ali da najde sredstva za nadaljnji prevoz v skladu s členom 26 Schengenske konvencije in Direktive Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ⁽¹⁾;
- (b) do nadaljnega prevoza sprejeti ustrezne ukrepe, v skladu z nacionalno zakonodajo in z upoštevanjem lokalnih okoliščin, ki preprečujejo državljanom tretjih držav, ki jim je bil zavrnjen vstop, nezakonit vstop v državo.

4. Če obstajajo razlogi tako za zavrnitev vstopa kot za prijetje državljana tretje države, mora mejni policist obvestiti organ, pristojen za odločanje o nadaljnjih ukrepih v skladu z nacionalno zakonodajo.

⁽¹⁾ UL L 187, 10.7.2001, str. 45.

DEL B

Standardni obrazec za zavrnitev vstopa na meji

Ime države _____ Znak države (Naziv urada) _____ _____	
(1)	
ZAVRNITEV VSTOPA NA MEJI	
Dne _____ ob (ura) _____ na mejnem prehodu _____	
Pred spodaj podpisanim _____ je navzoč/-a:	
Priimek _____ Ime _____	
Datum rojstva _____ Kraj rojstva _____ Spol _____	
Državljanstvo _____ Prebivališče v/na _____	
Vrsta osebnega dokumenta _____ številka _____	
Kraj izdaje v/na _____ dne _____	
Številka vizuma _____ tip _____ izdal _____	
veljaven od _____ do _____	
Za obdobje _____ dni zaradi: _____	
Oseba, ki prihaja iz/z _____ s/z _____ (navesti prevozno sredstvo, npr. številka leta), je obveščena, da se ji/mu ne dovoli vstop v državo, v skladu z (navesti sklicevanje na veljavno nacionalno zakonodajo), iz naslednjih razlogov:	
☐ (A) ne poseduje veljavne potne listine ali listin ☐ (B) poseduje lažno/prenarejeno/ponarejeno potno listino ☐ (C) ne poseduje veljavnega vizuma ali dovoljenja za prebivanje ☐ (D) poseduje lažen/prenarejen/ponarejen vizum ali dovoljenje za prebivanje ☐ (E) ne poseduje ustrezne dokumentacije, ki bi potrjevala namen in pogoje bivanja Predložene niso bile naslednje listine: _____	
☐ (F) na ozemlju države članice Evropske unije v okviru 6-mesečnega obdobja biva že 3 mesece	
☐ (G) ne poseduje zadostnih sredstev za preživljanje glede na obdobje in obliko bivanja ali sredstev za vrnitev v matično državo ali tranzit	
☐ (H) za to osebo je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa ☐ v SIS ☐ v nacionalni evidenci	
☐ (I) predstavlja grožnjo javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom eni ali več državam članicam Evropske unije (vsaka država mora navesti sklicevanje na nacionalno zakonodajo v zvezi s takšnimi primeri zavrnitve vstopa).	
Pripombe Zavrnjena oseba ima možnost pritožbe zoper odločitev o zavrnitvi vstopa v skladu z nacionalno zakonodajo. Zavrnjena oseba prejme en izvod tega dokumenta (vsaka država mora navesti sklicevanje na nacionalno zakonodajo v zvezi s pravico do pritožbe).	
Zavrnjena oseba	Uradnik pristojen za kontrolo

(1) Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.

PRILOGA VI

Posebna pravila za različne vrste meja in različne vrste prevoznih sredstev, ki se uporabljajo pri prehodu zunanjih meja držav članic**1. Kopenske meje****1.1 Kontrola cestnega prometa**

1.1.1 Za zagotovitev učinkovite kontrole oseb, ob hkratnem zagotavljanju varnosti in pretočnosti cestnega prometa, je treba gibanje na mejnih prehodih uravnavati na primeren način. Po potrebi lahko države članice sklenejo dvostranske sporazume za preusmeritev in zaustavitev prometa. O tem obvestijo Komisijo v skladu s členom 37.

1.1.2 Na kopenskih mejah lahko države članice, kadar presodijo, da je to primerno, in okoliščine to omogočajo, na določenih mejnih prehodih uredijo ločene steze, v skladu s členom 9.

Ločene steze lahko pristojni organ države članice kadar koli odpravi v izrednih razmerah in kadar tako zahtevajo prometni in infrastrukturni pogoji.

Države članice lahko sodelujejo s sosednjimi državami glede uvedbe posebnih ločenih stez na zunanjih mejnih prehodih.

1.1.3 Velja splošno pravilo, da lahko osebe, ki potujejo v vozilih, med kontrolo ostanejo v njih. V primeru pa, da tako zahtevajo okoliščine, se te osebe lahko pozove, da iz svojih vozil izstopijo. Če okoliščine dopuščajo, se te osebe temeljito kontrolira na krajih, ki so določeni v ta namen. Kadar je to mogoče, kontrolo zaradi varnosti osebja opravljata po dva uradnika mejne policije.

1.2 Kontrola železniškega prometa

1.2.1 Kontrolo je treba opravljati na potniških vlakih in pri železniškem osebju na vlakih, ki prehajajo zunanje meje, vključno s tistimi na tovornih vlakih in na praznih vlakih. Kontrolo se opravlja na enega od naslednjih dveh načinov:

— na peronu, na prvi postaji prihoda ali odhoda na ozemlju države članice,

— na vlaku med vožnjo.

Države članice lahko sklenejo dvostranske sporazume glede načina izvajanja teh kontrol. O tem obvestijo Komisijo v skladu s členom 37.

1.2.2 Ne glede na točko 1.2.1 in zaradi lažjega pretoka hitrih potniških vlakov se lahko države članice, ki jih potek poti teh vlakov iz tretjih držav zadeva, s skupnim sporazumom s temi državami odločijo opravljati kontrole oseb na vlakih iz tretjih držav na enega od naslednjih načinov:

— na postajah v tretji državi, kjer potniki vstopijo na vlak,

— na postajah znotraj ozemlja držav članic, kjer potniki izstopijo iz vlaka,

— na vlaku med potjo med postajami znotraj ozemlja držav članic, če potniki ostanejo na vlaku na prejšnji postaji/postajah.

1.2.3 Pri hitrih vlakih iz tretjih držav, ki se večkrat ustavijo na ozemlju držav članic, se potnike kontrolira na vlaku ali na ciljni postaji, če železniški prevoznik lahko vkrci potnike izključno za preostanek potovanja na ozemlju držav članic, razen kadar je bila kontrola opravljena v skladu s točkami 1.2.1 ali 1.2.2, prva alineja.

Potniki, ki nameravajo na vlak vstopiti izključno za preostanek potovanja na ozemlju držav članic, so pred odhodom vlaka jasno obveščeni o kontroli oseb med potjo ali na ciljni postaji.

- 1.2.4 Na poti v nasprotno smer se pri potnikih kontrola ob izstopu opravi po podobnem postopku.
- 1.2.5 Mejni policist lahko odredi pregled notranjosti vagonov, če je potrebno, s pomočjo železniškega inšpektorja, da se prepriča, da se v njih ne skrivajo osebe ali predmeti, ki so predmet mejne kontrole.
- 1.2.6 Če obstajajo razlogi za domnevo, da se na vlaku skrivajo osebe, za katere je bilo javljeno ali za katere obstaja sum, da so storile kaznivo dejanje, ali državljani tretje države, ki nameravajo nezakonito vstopiti v državo, mejni policist, če ne more ukrepati v skladu z nacionalnimi predpisi, obvesti države članice v smeri ali na ozemlju katerih vlak potuje.

2. Zračne meje

2.1 Kontrolni postopki na mednarodnih letališčih

2.1.1 Pristojni organi države članice zagotovijo, da upravljavec letališča sprejme potrebne ukrepe za fizično ločevanje potnikov iz notranjih letov od tistih iz ostalih letov. V ta namen je treba na vseh mednarodnih letališčih vzpostaviti ustrezno infrastrukturo.

2.1.2 Kraj, kjer se izvaja mejna kontrola, se določi v skladu z naslednjim postopkom:

- (a) Pri potnikih na letih iz tretjih držav, ki se vkrcajo na notranji let, se vstopna kontrola opravi na letališču prihoda leta iz tretje države. Pri potnikih na notranjih letih, ki letijo v tretjo državo (tranzitni potniki), se izstopna kontrola opravi na letališču odhoda tega leta v tretjo državo.
- (b) Pri letih iz ali v tretje države brez tranzitnih potnikov in letih z več pristanki na letališčih držav članic, kadar se potuje z istim letalom:
- (i) se pri potnikih na letu iz ali v tretje države, če ni predhodnega ali naknadnega transferja na ozemlju držav članic, vstopna kontrola opravi na letališču prihoda in izstopna kontrola na letališču odhoda;
- (ii) se pri potnikih, ki letijo iz ali v tretje države, z več kot enim pristankom na ozemlju držav članic in kadar se potuje z istim letalom (tranzitni potniki) in pod pogojem, da se potniki ne morejo vkrcati na letalo na liniji znotraj ozemlja držav članic, vstopna kontrola opravi na letališču prihoda in izstopna kontrola na letališču odhoda;
- (iii) kadar letalski prevoznik lahko za lete iz tretjih držav z več pristanki na ozemlju držav članic vkrci potnike samo za preostali del leta znotraj tega ozemlja, se pri potnikih izstopna kontrola opravi na letališču odhoda in vstopna kontrola na letališču prihoda.

Kontrola potnikov, ki so med temi pristanki že na letalu in se niso vkrcali na ozemlju držav članic, se opravi v skladu s točko (b)(ii). Obrnjen postopek se uporabi za kategorijo letov, kjer je ciljna država tretja država.

2.1.3 Mejna kontrola se ponavadi ne opravlja na letalu ali pri terminalu, razen če so taki pregledi utemeljeni z oceno tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem. Da zagotovijo, da se na letališčih, ki so določena za mejne prehode, potnike kontrolira v skladu z določbami členov 6 do 13, morajo države članice zagotoviti, da pristojni letališki organi sprejmejo ustrezne ukrepe za usmerjanje potnikov na mesta, določena za kontrolo.

Države članice morajo zagotoviti, da upravljavec letališča sprejme potrebne ukrepe, da se nepooblaščenim osebam prepreči vstop in izstop iz območij, kjer je gibanje omejeno, na primer tranzitno območje. Mejna kontrola se ponavadi ne opravlja na tranzitnem območju, razen če so taki pregledi utemeljeni z oceno tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem; še zlasti se kontrola na tem območju lahko opravlja pri osebah, ki potrebujejo letališki tranzitni vizum, da se preveri, ali ga dejansko posedujejo.

- 2.1.4 Kadar mora v primeru višje sile ali neposredne nevarnosti ali po navodilih pristojnih organov letalo na letu iz tretje države pristati na kraju, ki ni določen kot mejni prehod, lahko to letalo nadaljuje z letom šele, ko to dovolijo mejni organi ter carinska služba. Isto velja za letalo na letu iz tretje države, kadar pristane brez dovoljenja. V vsakem primeru se členi 6 do 13 uporabljajo za kontrolo oseb na takih letalih.

2.2 *Kontrolni postopki na vzletiščih*

- 2.2.1 Zagotoviti je treba, da se potnike kontrolira v skladu z določbami členov 6 do 13 tudi na tistih letališčih, ki po veljavni nacionalni zakonodaji nimajo statusa mednarodnega letališča („vzletišča“), se pa prek njih dovoli usmerjanje letov iz ali v tretje države.

- 2.2.2 Ne glede na točko 2.1.1 na vzletiščih ni potrebno urediti fizičnega ločevanja potnikov iz notranjih in mednarodnih letov, ne glede na določbe Uredbe (ES) št. 2320/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o skupnih pravilih na področju civilne letalske varnosti ⁽¹⁾. Poleg tega, kadar je promet redek, ni nujno, da so ves čas prisotni mejni policisti, vendar pod pogojem, da se potrebno osebje lahko pravočasno razporedi.

- 2.2.3 Kadar prisotnost mejne policije na vzletišču ni stalno zagotovljena, mora direktor vzletišča mejno policijo ustrezno obvestiti o prihodu in odhodu letal na letih iz ali v tretje države.

2.3 *Kontrola oseb na zasebnih letih*

- 2.3.1 Pri zasebnih letih iz ali v tretje države mora vodja zrakoplova pred vzletom pristojnemu organu ciljne države članice, in kjer je to primerno, države članice prvega vstopa, posredovati splošno izjavo, ki med drugim vsebuje načrt leta v skladu s Prilogo 2 Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu in podatke o identiteti potnikov.

- 2.3.2 Kadar zasebna letala, ki letijo iz tretje države v državo članico, pristajajo na ozemlju drugih držav članic, mora pristojni organ države članice vstopa opraviti mejno kontrolo in odtisniti vstopni žig na splošno izjavo iz točke 2.3.1.

- 2.3.3 Kadar obstaja dvom o tem, ali letalo prihaja izključno iz ali samo na ozemlje držav članic, ne da bi pristalo na ozemlju tretje države, mora pristojni organ opraviti kontrolo oseb na letališčih in vzletiščih v skladu s točkami 2.1 do 2.2.

- 2.3.4 Vstop in izstop jadranskih letal, ultra lahkih letal, helikopterjev, majhnih letal, ki lahko letijo le na krajše razdalje, ter zrakoplovov, lažjih od zraka, se uredi z nacionalno zakonodajo in, kjer je to primerno, z dvostranskimi sporazumi.

3. **Meje na morju**

3.1 *Splošni kontrolni postopki v pomorskem prometu*

- 3.1.1 Kontrola ladij se opravi v pristanišču prihoda ali odhoda, na krovu ladje ali na mestu, določenem v ta namen, v neposredni bližini plovila. Vendar pa se lahko v skladu s sporazumi kontrola opravi tudi med prečkanjem ali ob prihodu ali odhodu ladje, na ozemlju tretje države.

Namen kontrole je zagotoviti, da tako potniki kot posadka izpolnjujejo pogoje iz člena 5, ne glede na člen 19(1)(c).

- 3.1.2 Kapitan ladje ali namesto njega fizična ali pravna oseba, ki zastopa lastnika v vseh zadevah v zvezi z lastnikovo obveznostjo glede ladje („zastopnik lastnika ladje“), mora v dveh izvodih sestaviti seznam posadke in morebitnih potnikov. Najpozneje ob prihodu v pristanišče mora seznam(-e) izročiti mejnim policistom. Če je zaradi višje sile seznam ali sezname nemogoče poslati mejnim policistom, je treba izvod poslati ustreznemu mejnemu ali pomorskemu organu, ki ga brez odlašanja posreduje mejnim policistom.

- 3.1.3 Enega od obeh izvodov seznama, ki jih ustrezno podpiše mejni policist, se vrne kapitanu ladje, ki ga mora v pristanišču na zahtevo predložiti.

⁽¹⁾ UL L 355, 30.12.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 849/2004 (UL L 158, 30.4.2004, str. 1).

- 3.1.4 Kapitan ladje, ali namesto njega zastopnik lastnika ladje, mora takoj sporočiti pristojnim organom vse spremembe v zvezi s sestavo posadke ali številom potnikov.

Poleg tega mora kapitan takoj obvestiti pristojne organe, po možnosti še preden ladja zapluje v pristanišče, da so na krovu slepi potniki. Za slepe potnike je še naprej odgovoren kapitan ladje.

- 3.1.5 Kapitan ladje mora mejne policiste o odhodu ladje obvestiti pravočasno in v skladu z veljavnimi pravili v zadevnem pristanišču; če teh organov ne more obvestiti, se mora posvetovati z ustreznim pomorskim organom. Drug izvod prej izpolnjenega in podpisane seznama (seznamov) se vrne tem organom.

3.2 Posebni kontrolni postopki za določene vrste pomorskega prometa

Potniške ladje za križarjenje

- 3.2.1 Kapitan potniške ladje za križarjenje ali namesto njega zastopnik lastnika ladje mora pristojnim mejnim policistom posredovati načrt poti in program križarjenja vsaj 24 ur prej, preden ladja zapusti pristanišče odhoda in pred prihodom v vsako pristanišče na ozemlju držav članic.

- 3.2.2 Ne glede na člena 4 in 7 v pristaniščih, ki niso mejni prehodi, mejne kontrole ni treba izvajati in ladja v njih lahko pristane, če načrt potovanja potniške ladje za križarjenje vsebuje izključno pristanišča na ozemlju držav članic.

Kljub temu se lahko na podlagi ocene tveganja, povezanega z varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, opravi kontrola posadke in potnikov teh ladij.

- 3.2.3 Če načrt potovanja potniške ladje za križarjenje vsebuje tako pristanišča na ozemlju držav članic kot tudi pristanišča v tretjih državah članicah, se mejna kontrola, ne glede na člen 7, izvaja na naslednji način:

- (a) kadar potniška ladja za križarjenje prihaja iz pristanišča v tretji državi in prvič pristane v pristanišču na ozemlju države članice, se pri posadki in potnikih opravi vstopna kontrola na podlagi imenskega seznama posadke in potnikov iz točke 3.2.4.

Pri potnikih, ki gredo na kopno, se opravi vstopna kontrola v skladu s členom 7, razen če je iz ocene tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, razvidno, da takšna kontrola ni potrebna;

- (b) kadar potniška ladja za križarjenje prihaja iz pristanišča v tretji državi in ponovno pristane v pristanišču na ozemlju države članice, se pri posadki in potnikih opravi vstopna kontrola na podlagi imenskih seznamov posadke in potnikov iz točke 3.2.4., v kolikor so bili ti sezname spremenjeni od takrat, ko je potniška ladja pristala v prejšnjem pristanišču na ozemlju države članice.

Pri potnikih, ki gredo na kopno, se opravi vstopna kontrola v skladu s členom 7, razen če je iz ocene tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, razvidno, da takšna kontrola ni potrebna;

- (c) kadar potniška ladja za križarjenje prihaja iz pristanišča države članice in v takšnem pristanišču tudi pristane, se pri potnikih, ki gredo na kopno, opravi vstopna kontrola v skladu s členom 7, če tako zahteva ocena tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem;

- (d) kadar potniška ladja za križarjenje odhaja iz pristanišča države članice v pristanišče tretje države, se pri posadki in potnikih opravi izstopna kontrola na podlagi imenskih seznamov posadke in potnikov.

Če tako zahteva ocena tveganja, povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, se pri potnikih, ki prihajajo na ladjo, opravi izstopna kontrola v skladu s členom 7;

- (e) kadar potniška ladja za križarjenje iz pristanišča države članice odpluje v prav tako pristanišče, ob izstopu kontrole ni potrebno izvajati.

Kljub temu se lahko na podlagi ocene tveganja povezanega z notranjo varnostjo in nezakonitim priseljevanjem, opravi kontrola posadke in potnikov teh ladij.

3.2.4 Imenski sezname posadke in potnikov morajo vsebovati:

- (a) ime in priimek;
- (b) datum rojstva;
- (c) državljanstvo;
- (d) številko in vrsto potne listine in, kjer je to primerno, številko vizuma.

Kapitan potniške ladje ali namesto njega zastopnik lastnika ladje mora pristojnim mejnim policistom posredovati imenske sezname vsaj 24 ur pred prihodom v vsako pristanišče na ozemlju držav članic ali, v primeru če potovanje do tega pristanišča traja manj kot 24 ur, takoj, ko je v prejšnjem pristanišču zaključeno vkrcavanje.

Imenski seznam se žigosa v prvem pristanišču vstopa na ozemlje držav članic in nato v vseh primerih, če se seznam spremeni. Imenski seznam se upošteva pri oceni tveganja iz točke 3.2.3.

Navtični turizem

- 3.2.5 Ne glede na člena 4 in 7 pri osebah na krovu rekreacijskih plovil, ki prihajajo iz ali plujejo proti pristanišču države članice, ni treba opraviti mejne kontrole in lahko vstopijo v pristanišče, ki ni mejni prehod.

Kljub temu se lahko na podlagi ocene nevarnosti nezakonitega priseljevanja in zlasti kadar je v neposredni bližini določene države članice obala tretje države, opravi kontrola teh oseb in/ali izvede fizična kontrola rekreacijskih plovil.

- 3.2.6 Ne glede na člen 4 lahko rekreacijsko plovilo iz tretje države izjemoma vpluje v pristanišče, ki ni mejni prehod. V takih primerih morajo osebe na krovu o tem uradno obvestiti pristaniške organe in tako pridobiti dovoljenje za vplutje v to pristanišče. Pristaniški organi se morajo obrniti na organe v najbližjem pristanišču, ki je mejni prehod, in prijaviti prihod plovila. Prijava potnikov se opravi z vložitvijo seznama oseb na krovu pri pristojnih pristaniških organih. Mejni policiji se omogoči dostop do teh podatkov najpozneje ob prihodu.

Prav tako morajo pristaniški organi, če plovilo zaradi višje sile pristane v pristanišču, ki ni uraden mejni prehod, obvestiti organe v najbližjem pristanišču, ki je mejni prehod, in prijaviti prisotnost plovila.

- 3.2.7 Med temi kontrolami se izroči listino z vsemi tehničnimi lastnostmi plovila in imeni oseb na krovu. Izvod te listine se izroči organom v pristaniščih vstopa in izstopa. Dokler se plovilo zadržuje v teritorialnih vodah ene od držav članic, mora biti izvod tega seznama shranjen skupaj z listinami plovila.

Obalni ribolov

- 3.2.8 Ne glede na člena 4 in 7 pri posadkah obalnih ribiških ladij, ki se vsak dan ali v 36 urah vračajo v matično pristanišče ali v katero koli drugo pristanišče na ozemlju držav članic, ne da bi ladje pristale v pristanišču na ozemlju tretje države, se sistematična kontrola ne opravi. Kljub temu pa se mora upoštevati ocena nevarnosti nezakonitega priseljevanja, zlasti kadar je v neposredni bližini ozemlja določene države članice obala tretje države, da se določi pogostost izvajanja kontrole. Na podlagi tega tveganja se opravi kontrola oseb oziroma fizična kontrola plovila.

- 3.2.9 Posadke obalnih ribiških ladij, katerih matično pristanišče ni na ozemlju države članice, se kontrolira v skladu z določbami, ki se nanašajo na pomorščake.

Kapitan ladje mora obvestiti ustrezne organe o morebitni spremembi seznama posadke ali o prisotnosti katerih koli potnikov.

Trajektne povezave

3.2.10 Kontrola se opravi pri osebah na krovu trajektnih povezav s pristanišči v tretjih državah. Uporabijo se naslednja pravila:

- (a) kjer je mogoče, države članice uvedejo ločene steze v skladu s členom 9;
- (b) kontrola pešcev se opravi individualno;
- (c) kontrola oseb v vozilih se opravi, ko so te ob vozilu;
- (d) potnike na trajektu, ki potujejo z avtobusom, se obravnava kot pešce. Ti potniki pri kontroli izstopijo iz avtobusa;
- (e) kontrola voznikov težkih tovornih vozil in spremljajočih oseb se opravi, ko so te ob vozilu. Ta kontrola se načeloma organizira ločeno od preverjanja drugih potnikov;
- (f) da bi bila kontrola hitro opravljena, mora biti na voljo zadostno število kontrolnih mest;
- (g) zlasti zaradi odkrivanja nezakonitih priseljencev se opravi naključna kontrola prevoznih sredstev potnikov in, kjer je to primerno, na tovoru in drugem blagu v prevoznih sredstvih;
- (h) člane posadke trajekta se obravnava enako kot člane posadke trgovskih ladij.

4. Plovba po celinskih plovnih poteh

- 4.1 „Plovba po celinskih plovnih poteh, ki vključuje prehod zunanje meje“ zajema uporabo vseh vrst plovil na rekah, kanalih in jezerih, za gospodarske ali rekreacijske namene.
 - 4.2 Pri ladjah za gospodarske namene se kapitan in osebe, zaposlene na ladji, ki so na seznamu posadke, ter njihovi družinski člani, ki so na krovu, štejejo za člane posadke ali temu ustrezno.
 - 4.3 Ustrezne določbe točk 3.1 do 3.2 se smiselno uporabijo za kontrolo plovbe po celinskih plovnih poteh.
-

PRILOGA VII

Posebna pravila za določene kategorije oseb**1. Voditelji držav**

Ne glede na člen 5 in člene 7 do 13 se voditelji držav in članov njihovih delegacij, katerih prihod in odhod sta bila mejnim organom uradno naznanjena po diplomatski poti, na meji ne kontrolira.

2. Piloti letal in drugi člani posadke

2.1 Ne glede na člen 5 imetniki pilotske licence ali imetniki potrdila o članu posadke, kakor je določeno v Prilogi 9 Konvencije o civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944, lahko med opravljanjem svojih nalog in na podlagi teh dokumentov:

- (a) vkrcajo ali izkrcajo na letališču postanka ali na letališču prihoda, ki se nahaja na ozemlju države članice;
- (b) vstopijo na ozemlje občine letališča postanka ali letališča prihoda na ozemlju države članice;
- (c) gredo s katerim koli prevoznim sredstvom na letališče na ozemlju države članice, in tako vkrcajo na letalo, ki odhaja s tega letališča.

V vseh ostalih primerih je treba izpolnjevati zahteve iz člena 5(1).

2.2 Členi 6 do 13 se uporabljajo za kontrolo članov posadke letala. Kjer je mogoče, ima prednost kontroliranje posadke. Točneje, kontrola se opravi pred kontrolo potnikov ali na posebnem kraju, določenem v ta namen. Ne glede na člen 7 se lahko posadka, ki je osebu, pristojnemu za opravljanje nadzora meje, znana, kontrolira samo naključno.

3. Pomorščaki

3.1 Ne glede na člena 4 in 7 lahko države članice dovolijo pomorščakom, ki posedujejo pomorski osebni dokument, izdan v skladu s Ženevsko konvencijo z dne 19. junija 2003 (št. 185), Londonsko konvencijo z dne 9. aprila 1965 in veljavnimi nacionalnimi predpisi, vstop na ozemlje držav članic, z izhodom na kopno in zadrževanjem na območju pristanišča, kjer pristane njihova ladja ali v sosednjih občinah, brez javljanja na mejnem prehodu, pod pogojem, da so na seznamu posadke, ki je bil predhodno predložen v kontrolo pristojnim organom, na ladji, kateri pripadajo.

Kljub temu mejni policisti glede na oceno tveganja nezakonitega priseljevanja in notranje varnosti v skladu s členom 7 pri pomorščakih opravijo kontrolo, preden odidejo na kopno.

Če pomorščak predstavlja grožnjo javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju, se mu lahko zavrne izhod na kopno.

3.2 Pomorščaki, ki se želijo zadrževati zunaj sosednjih občin v bližini pristanišča, morajo izpolnjevati pogoje za vstop na ozemlje držav članic, kakor je določeno v členu 5(1).

4. Imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodnih organizacij

4.1 Glede na posebne privilegije in imunitete, ki jih uživajo, se lahko imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov, ki jih izdajo tretje države ali njihove vlade, priznane s strani držav članic, ter imetniki dokumentov, ki jih izdajo mednarodne organizacije navedene v točki 4.4, ki potujejo po službeni dolžnosti, na mejnih prehodih ugodneje obravnavajo, tako da imajo prednost pred drugimi potniki, čeprav zanje še vedno, kadar je to potrebno, velja vizumska obveznost.

Ne glede na člen 5(1)(c) osebam, ki posedujejo te dokumente, ni treba dokazovati, da imajo zadostna sredstva za preživljanje.

- 4.2 Če se oseba na zunanji meji sklicuje na privilegije, imunitete in izjeme, lahko mejni policist zahteva predložitev dokazil glede statusa te osebe, kar se stori s predložitvijo ustreznih listin, zlasti potrdil države akreditacije, diplomatskega potnega lista ali z drugimi sredstvi. V dvomu lahko policist, če je nujno, za informacije neposredno zaprosi ministrstvo za zunanje zadeve.
- 4.3 Akreditirani člani diplomatskih misij in konzularnih predstavništev ter njihove družine lahko vstopijo na ozemlje držav članic s predložitvijo izkaznice iz člena 19(2) in listine, ki jim dovoljuje prehod meje. Ne glede na člen 13 mejni policisti v nobenem primeru ne smejo zavrniti vstopa na ozemlje države članice imetnikom diplomatskega, uradnega ali službenega potnega lista, ne da bi se prej posvetovali s pristojnimi nacionalnimi organi. To velja tudi v primeru, ko je za to osebo v SIS razpisan ukrep.
- 4.4 Dokumenti, ki jih izdajo mednarodne organizacije za namene iz točke 4.1, so zlasti naslednji:
- prepustnica Združenih narodov, ki se izda zaposlenim v Združenih narodih in v podrejenih agencijah, na podlagi Konvencije o privilegijih in imunitetah specializiranih služb, ki jo je sprejela Generalna skupščina združenih narodov 21. novembra 1947 v New Yorku,
 - prepustnica Evropske skupnosti (ES),
 - prepustnica Evropske skupnosti za atomsko energijo (Euratom),
 - izkaznica za legitimacijo, ki jo izda generalni sekretar Sveta Evrope,
 - dokumenti, izdani v skladu z odstavkom 2 člena III Sporazuma med pogodbenicami k Severnoatlantski pogodbi o statusu njihovih sil (vojaške osebne izkaznice, ki jih spremlja potni ukaz, potni nalog ali posamezni ali skupinski službeni nalog), kakor tudi dokumenti, izdani v okviru Partnerstva za mir.

5. Čezmejni delavci

- 5.1 Postopek za kontrolo čezmejnih delavcev urejajo splošna pravila o nadzoru meje, zlasti členi 7 do 13.
- 5.2 Ne glede na člen 7 se čezmejni delavce, ki jih mejni policisti dobro poznajo zaradi njihovega pogostega prehajanja meje na istem mejnem prehodu in za katere na podlagi prvotne kontrole vedo, da zanje ni bil izdan razpis ukrepa v SIS ali v nacionalni zbirki podatkov, kontrolira samo naključno, da se tako preveri posedovanje veljavnega dokumenta za prehajanje meje in izpolnjevanje potrebnih pogojev za vstop. Te osebe se od časa do časa temeljito kontrolira, brez predhodnega opozorila in v neenakomernih razmikih.
- 5.3 Določbe točke 5.2 se lahko razširijo na druge kategorije oseb, ki redno prehajajo mejo.

6. Mladoletniki

- 6.1 Mejni policisti morajo biti posebej pozorni na mladoletne osebe, ki potujejo s spremstvom ali brez njega. Mladoletne osebe so pri prehodu zunanje meje predmet enake kontrole pri vstopu in izstopu kot odrasli, kakor je predvideno s to uredbo.
- 6.2 Pri mladoletnikih s spremstvom mora mejni policist preveriti, ali imajo spremljajoče osebe nad mladoletnikom roditeljsko pravico, zlasti kadar mladoletnika spremlja samo ena odrasla oseba in obstaja utemeljen sum, da je bil nezakonito odveden iz skrbništva oseb, ki imajo nad njim zakonito roditeljsko pravico. V takšnem primeru mejni policist opravi nadaljnjo preiskavo za ugotovitev kakršnih koli neskladnosti ali nasprotij med danimi informacijami.
- 6.3 Pri mladoletnikih brez spremstva mejni policisti zagotovijo, na podlagi temeljitega preverjanja potnih listin in dokazil, da mladoletniki ozemlja ne zapuščajo proti volji oseb, ki imajo nad njim roditeljsko pravico.

PRILOGA VIII

Ime države

Znak države (Naziv urada)

(1)

ODOBRITEV DOKAZILA O SPOŠTOVANJU POGOJA V ZVEZI S TRAJANJEM KRATKOROČNEGA BIVANJA V PRIMERIH,
KO V POTNI LISTINI NI VSTOPNEGA ŽIGA

Dne ob (ura) v (kraj)

Pred spodaj podpisanim organom je navzoč/-a:

Priimek Ime

Datum rojstva Kraj rojstva Spol

Državljanstvo Prebivališče v/na

Potna listina številka

Kraj izdaje v/na dne

Številka vizuma (če je primerno) izdal

za obdobje dni zaradi:

Ob upoštevanju dokazila o trajanju bivanja na ozemlju držav članic, ki ga je predložila zgoraj navedena oseba, za slednjo
velja, da je vstopila na ozemlje države članice dne ob
na mejnem prehodu

Podatki spodaj podpisanega organa:

Tel.:

Faks:

E-pošta:

Oseba prejme en izvod te listine.

Oseba

Pristojni uradnik
+ žig

(1) Za Islandijo in Norveško znak ni potreben.